

# Řím ustavuje vidění – číslo sedmnáct

## *Poslední třibení 144 000: prorocká zkouška obrazu šelmy*

Jeff Pippenger

2024-09-24

Ti, kdo jsou povoláni, aby byli mezi stem čtyřiceti čtyřmi tisíci, nyní procházejí svým závěrečným procesem prosévání a tento proces je procesem zkoušky, jenž je založen na utváření obrazu šelmy. Proces zkoušky začíná domem Božím, neboť soud vždy začíná domem Božím, a poté je s totožným procesem zkoušky konfrontováno druhé Boží stádo. Snad nejvýznamnější a nejdůležitější prorockou charakteristikou při utváření obrazu šelmy je, že k němu dochází dvakrát: nejprve ve Spojených státech, poté ve zbytku světa. Prorocky to znamená, že obraz šelmy ve světě je konečným zjevením obrazu šelmy, a proto jakákoli předobraznost obrazu šelmy, která předcházela obrazu šelmy ve světě, byla pouze stínem, jenž předobrazoval podstatu.

Soud začal při domě Božím 11. září 2001. Toto datum bylo předobrazeno 11. srpem 1840, kdy anděl ze Zjevení deset sestoupil s otevřenou knížkou ve své ruce. Když sestoupil anděl z desáté kapitoly, oznámil, že soud nad protestantismem je tehdy již v běhu. Koho Bůh soudí, toho nejprve předem varuje, a potvrzení Millerovy metodologie při určování času dodalo váhu jeho výpočtům o soudu Druhého příchodu. Zkouška protestantů byla v běhu od 11. srpna 1840 a do roku 1844 se protestanti stali dcerami Říma. Období let 1840 až 1844 je předobrazem období od 11. září 2001 až k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu.

Tato dvě období byla rovněž znázorněna od Ježíšova křtu, kdy sestoupil Duch svatý, až po kříž. Tato tři období byla všechna předobrazena stem dvaceti lety, jež byly vymezeny předpotopnímu světu až do potopy. Vždy existuje varovné poselství, které označuje soud oné konkrétní dějinné etapy. Existují posvátné dějiny, které se rovněž vztahují k tomuto zvláštnímu období posledních dnů.

Noe kázal sto dvacet let, a potom přišel soud potopy. Kristus kázal tisíc dvě stě šedesát dnů, a potom přišel soud kříže. Varovné poselství Jana Křtitele bylo zmocněno při Kristově křtu a poté byl Ježíš veden na poušť na čtyřicet dní. Těchto čtyřicet dní a následné tři zkoušky na konci čtyřiceti dnů učí, že jakmile je poselství zmocněno, jak je označeno sestoupením svatého symbolu, jako je Duch svatý při Jeho křtu, a sestoupením obou andělů ze Zjevení, kapitol deset a osmnáct, probíhá proces zkoušky. Když božský symbol sestupuje, soudné poselství zvěstované těm, kdo jsou tehdy předmětem soudu, je zmocněno a konkrétní skupina, která je souzena, se tehdy nachází ve zvláštním období, jež končí teprve uzavřením doby jejich milosti.

Linie Ježíše vymezuje dvě období svědectví. Prvním bylo Jeho osobní svědectví po dobu tisíce dvou set šedesáti dnů, potom Jeho svědectví v přítomnosti Jeho učedníků po dalších tisíc dvě stě šedesát dnů až do ukamenování Štěpána.

„Tehdy, pravil anděl, ‚Potvrdí smlouvu s mnohými na jeden týden [sedm let].‘ Po sedm let poté, co Spasitel vstoupil do své služby, mělo být evangelium kázáno zvláště Židům; po tři a

půl roku samotným Kristem a poté apoštoly. „Uprostřed toho týdne dá přestat oběti i obětnímu daru.“ Daniel 9,27. Na jaře roku 31 po Kr. byl Kristus, pravá oběť, obětován na Kalvárii. Tehdy se chrámová opona roztrhla ve dvě, čímž bylo ukázáno, že posvátnost i význam obětní služby pominuly. Nastal čas, aby pozemská oběť i obětní dar přestaly.“

„Jeden týden — sedm let — skončil roku 34 po Kr. Tehdy Židé ukamenováním Štěpána definitivně zpečetili své odmítnutí evangelia; učedníci, kteří byli pronásledováním rozptýleni, „chodili všude a kázali slovo“ (Skutky 8,4); a krátce nato byl obrácen Saul, pronásledovatel, a stal se Pavlem, apoštolem pohanů.“ Touha věků, 233.

Linie Noema, Krista, mileritů a sto čtyřiceti čtyř tisíc všechna podávají svědectví o časovém období, kdy je určité cílové publikum zkoušeno varovným poselstvím. Zmocnění tohoto poselství označuje počátek doby zkoušky, která se pak uzavírá ukončením doby milosti onoho cílového publika. V prorocké linii Ježíše jsou rozpoznána dvě období svědectví. Tato dvě období svědectví předobrazují dvě varovná poselství znázorněná andělem, který sestoupil 11. září 2001 a naplnil Zjevení 18,1–3, po němž pak následoval druhý hlas verše čtyři a dále osmnácté kapitoly.

„Tak jsou v posledním díle k varování světa církvím adresována dvě odlišná volání. Poselství druhého anděla zní: „Padl, padl Babylon, to veliké město, protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva.“ A v mocném volání poselství třetího anděla je z nebe slyšet hlas, který praví: „Vyjděte z něho, lide můj.““ Review and Herald, 6. prosince 1892.

Prvním obdobím je soud, který začíná domem Božím, a poté při brzy přicházejícím nedělním zákonu začíná druhé období soudu s varováním vyjít z Babylóna. Linie Krista od Jeho křtu až po kříž představuje období od 11. září 2001 až do nedělního zákona ve Spojených státech, a období od nedělního zákona ve Spojených státech až do bodu, kdy je každý národ přinucen přijmout neděli jako celosvětový den bohoslužby, je obdobím, které se uzavírá tehdy, když se podrobí i ten zcela poslední národ.

Toto období začíná nedělním zákonem ve Spojených státech a končí tehdy, když se poslední národ skloní před papežskou mocí. Začátek druhého období označuje konec prvního období a obě jsou spojena s nedělními zákony, které byly již dříve předobrazeny ve svědectví Říma. První nedělní zákon v roce 321 byl uveden v platnost autoritou pohanského Říma. Nedělní zákon, který byl uveden v platnost autoritou papežské církve, je představován rokem 538. Nedělní zákon ve Spojených státech je 321 a nedělní zákon vynucený na posledním národu je 538. Nedělní zákon ve Spojených státech označuje příchod poselství varování, které je pak hlášáno praporem utvořeným z vyhnanců Izraele.

Tím mezníkem je rok 321 a označuje počátek období zkoušky každého národa v otázce neděle. Toto období končí, když se poslední národ skloní před Římem, a tato událost byla předobrazena mezníkem roku 538. Období od roku 321 až do roku 538 bylo předobrazeno obdobím od kříže až po ukamenování Štěpána. Když byl Štěpán kamenován, viděl Krista stát v nebeské svatyni, což předobrazovalo okamžik, kdy Michael povstane při závěru doby milosti pro lidstvo.

11. září 2001 označuje příchod varování prvních tří veršů osmnácté kapitoly a bylo potvrzeno předpovědí, kterou vyslovila prorokyně Ellen Whiteová, když řekla, že až budou veliké budovy

města New York sražený k zemi Božím dotykem, právě tyto tři verše se naplní. Bylo to také poznamenáno zákonem Patriot Act, který byl znamením pro ty, kdo byli ochotni vidět; totiž že zásada anglického práva, která vyznává, že člověk je nevinný, dokud mu není prokázána vina, byla odložena stranou ve prospěch římského práva, které vyznává, že člověk je vinný, dokud není prokázána jeho nevina.

Zákon Patriot Act označil počátek soudu nad laodicejským adventismem sedmého dne. Toto období končí při nedělním zákoně ve Spojených státech. Ti laodicejští adventisté sedmého dne, kteří úspěšně projdou oním obdobím tříbení, pak budou hlásat výstražné poselství čtvrtého verše osmnácté kapitoly, které končí posledním národem, jenž se skloní před Římem. Toto období začíná nedělním zákonem ve Spojených státech a končí konečným nedělním zákonem.

Jestliže neporozumíme skutečnosti, že existují dva obrazy šelmy, které jsou určeny na základě více než dvou svědků, pak neporozumíme dílu znázorněnému v prvních třech verších osmnácté kapitoly Zjevení, jež započalo v roce 2001, ani dílu, které začíná ve čtvrtém verši osmnácté kapitoly.

Když použijeme přímé ztotožnění sestře Whiteové sestupu anděla ze Zjevení osmnácté kapitoly v roce 1888 a její umístění téhož anděla do budoucího času, zjišťujeme, že rok 1888 předobrazuje rok 2001. Anděl ze Zjevení, který ozářuje zemi svou slávou, sestoupil na shromáždění v Minneapolisu roku 1888 a učinil tak znovu, když se zřítily velké budovy v New York City.

Období od Kristova křtu až po kříž, období od 11. srpna 1840 do 22. října 1844 a období Noemových sto dvaceti let poskytují tři svědectví o období soudu. Rok 1888 poskytuje svědectví o projevu vzpoury, která byla zaznamenána na minneapoliských shromážděních, a Noe označuje odnětí Ducha svatého těm, kdo poselství odmítli. Vzpoura předpotopních lidí i vzpoura vedoucích představitelů církve v roce 1888 se obě shodují s dějinami Kórácha, Dátana a Abírama v Mojžíšově době, které, jak anděl řekl sestře Whiteové, se v Minneapolisu opakovaly.

Období od přijetí Patriot Act až po nedělní zákon ve Spojených státech představuje dobu zkoušky pro laodicejský adventismus sedmého dne. Vzpoura proti poselství varování, které oznamuje jejich soud, ukazuje na odnětí Ducha svatého, a tudíž na vylití mocného bludu na bezbožné pošetilé panny oně dějinné etapy. Středem této vzpoury je vyvolený posel, jak jej představují Noe, Mojžíš, starší Jones a Waggoner a ovšem také sestra Whiteová. Vzpoura proti varovnému poselství a proti poslu oně dějinné etapy je založena na „oleji“ v rámci podobenství o deseti pannách.

Ti, kdo předkládají výstražné poselství, tak činí proto, že mají „olej“, který je rovněž výstražným poselstvím. Rozdíl mezi oběma třídami je tudíž způsoben správným uplatněním zásad prorockého výkladu, které přijali účastníci hnutí prvního a druhého anděla, představovaných jako Millerova pravidla výkladu, a také zásad prorockého výkladu přijatých hnutím třetího anděla.

Zkouška, která je představena jako „utvoření obrazu šelmy“, musí tedy být zkouškou ve vztahu k tomu, jak je obraz šelmy utvářen v Božím prorockém slově.

Od Patriot Act z roku 2001, jenž byl předobrazem Blairovým zákonem roku 1888, který byl předobrazem Deklarací nezávislosti roku 1776, jež byla předobrazena Kristovým křtem, který byl předobrazem 11. srpna 1840, vše podporuje pravdu, že zkušební proces soudu začíná posíleným

varovným poselstvím, které musí být vzato z ruky anděla a poté snědno.

Prorocké učení, které ztotožňuje Spojené státy s lupiči tvého lidu, svou logikou zaměňuje několik bodů, přičemž právě tyto body bývají často nejpřímějšimi důkazními texty pro ustavení jednotlivých prvků utváření obrazu šelmy. Jedním ze způsobů, jak doložit skutečnost, že tato zkouška má prorockou povahu, je použít základní pravidla proroctví k prokázání pravdy, které lze porozumět jedině tehdy, přijmeme-li Řím jako symbol představovaný lupiči tvého lidu.

Tato ilustrace vychází z pěti linií dějin v adventismu, v nichž došlo ke sporu ohledně Říma jako symbolu. Nyní se nacházíme v poslední, totiž šesté z těchto sporných dějin, a nynější spor je totožný se sporem znázorněným na mapě z roku 1843.

Tuto pravdu lze snadno rozpoznat, jestliže správně uplatníte prorocká pravidla. Jedním z prorockých pravidel, které je třeba použít, je to, že symboly mají více než jeden význam a že význam, který v daném oddílu nesou, musí být určen tímto oddílem. Syrský král Antiochos III. Magnus naplnil bitvu ve verši desátém jedenácté kapitoly Daniela a naplnil bitvu u Rafie ve verších jedenáctém a dvanáctém a naplnil bitvu u Pania ve verši patnáctém. Milleritský spor znázorněný na chartě z roku 1843 spočíval v tom, že falešný protestantský názor ztotožňoval „lupiče“ s Antiochem Epifanem, a přitom zároveň zastával pravdu, že „lupiči“ byli symbolem Říma.

Verše deset až patnáct byly nejprve naplněny v dějinách Antiocha III. Magna, takže tyto verše i jejich následné historické opakování poskytují dvě svědectví o naplnění těchto veršů v posledních dnech, neboť všichni proroci hovořili přímějí o posledních dnech než o dnech, v nichž žili.

Spolu s tímto ustanoveným pravidlem týkajícím se toho, na koho se má vztahovat svědectví proroka, máme také sestru Whiteovou, která přímo zaznamenala, že „mnohé z dějin, které se odehrály při naplnění tohoto proroctví [Daniel kapitola jedenáctá], se budou opakovat“. Antiochos III. Veliký představuje Spojené státy jako zástupné vojsko papežského Říma. Protestanté tvrdili, že lupiči předobrazovali jiného Antiocha, zatímco millerité věděli, že šlo o Řím. V současnosti jedna strana označuje Spojené státy za lupiče a druhá strana se drží základní pravdy.

Jestliže platí zásada, která určuje, že symboly mají více než jeden význam a že význam má být určován na základě kontextu, v němž jsou použity, pak ztotožnění Spojených států s lupiči odpovídá protestantskému ztotožnění Antiocha s lupiči; avšak nyní je Antiochos symbolem Spojených států v posledních dnech.

Kontext daného úseku se přímo zabývá otázkou, jaká moc se vyvyšuje, aby uvedla vidění v platnost; proto je oprávněné položit důraz na tuto skutečnost. Je to oprávněné na základě mnoha svědectví, neboť jiné historické linie sporu o Řím jako symbol označují tutéž skutečnost. Tou skutečností je, že ti, kdo stojí na nesprávné straně této otázky, nevyhnutelně ztotožňují Spojené státy s místem Říma. Jestliže však nejste ochotni přijmout, že symboly mají více než jeden význam, anebo tomu sice věříte, ale nejste v tom natolik zběhlí, abyste měli plnou důvěru v toto pravidlo, pak pro vás bude prakticky nemožné sledovat logiku, která nyní bude uplatněna.

Každá mocnost se dvěma rohy představuje Spojené státy v posledních dnech. Francie je dvojí mocnost znázorněná Sodomou a Egyptem. Islám rovněž předobrazuje Spojené státy, neboť Spojené státy jsou falešným prorokem ve vztahu k papežské moci, která je Jezábel. Spojené státy jsou Salome v podřízenosti Herodiadě. Balám je rovněž symbolem falešného proroka, ačkoli jeho příběh je složitější než pouhé to, že je falešným prorokem.

Bileáмова prorocství, která byla zaznamenána poté, co třikrát požehnal Izraeli, jsou různým způsobem spojována s islámem. Osel je symbolem islámu a mluvícího osla nelze z příběhu o Bileámovi vynechat. Mudrci od východu, kteří přišli uctít Ježíška, byli vedeni Bileámovými prorocstvími. Islám ze tří běd ve Zjevení, kapitole deváté, představuje falešného proroka Mohameda.

Jestliže rozumíte tomu, že symboly mají více než jeden význam, pak nepochybně také porozumíte tomu, že mnohé pravdy jsou natolik důležité, že jsou znázorněny rozmanitými symboly. Symbol, který uvádí toto vidění, je symbolem Říma, a proto je zřejmé, že Řím bude v celém biblickém prorocství ústředním tématem. Jedním z klasických a pevně ustálených symbolů Říma je král severu v jedenácté kapitole knihy Daniel. Král severu, který přichází ke svému konci a nikdo mu nepomůže, je papežská moc, římská církev, římský papež, člověk hříchu.

V polemice Uriaha Smithe se tvrdilo, že králem severu ve verši třicátém šestém byla Francie a králem severu ve verši čtyřicátém bylo Turecko. Francie i Turecko jsou v různých souvislostech symboly Spojených států, avšak stejně jako protestanté, a stejně jako je tomu dnes, Smith ve své polemice odmítl pravdu, že král severu je symbolem novověkého Říma, a tvrdil, že symbol Říma byl představován symbolem Spojených států v národě Francie, a dále že symbol Říma byl symbolem Spojených států, jak je představován v národě Turecka.

Kontext nyní obsahuje tři linie: dějiny mileritského hnutí, dějiny Uriaha Smithe a přítomný okamžik. V každém z těchto znázornění se vede spor o symbol Říma, který je nesprávně aplikován v důsledku mylného chápání Říma jako symbolu Spojených států.

Linie sporu o „ustavičném“ v knize Daniel podporuje tentýž důraz na odporování pravdě týkající se symbolu Říma, ačkoli v těchto dějinách existují některé důležité nuance.

Logika prorockého modelu Uriaha Smitha vedla jeho následovníky k nesprávné aplikaci šesté rány v šestnácté kapitole Zjevení. Zásadním problémem Smithovy aplikace šestnácté kapitoly, kromě jeho snahy vykládat vše doslovně v období, kdy má být vše vykládáno duchovně, byla jeho neschopnost rozpoznat konkrétní strukturu trojího spojení draka, šelmy a falešného proroka. Tím, že Smith nahradil pravý význam symbolů významy soukromého výkladu, jeho logika vylučuje možnost rozpoznat, jak se toto trojí spojení utváří; a způsob, jakým se utváří, je „velkou zkouškou pro Boží lid, podle níž bude určeno jeho věčné spasení“.

Nesprávné používání symbolů Říma je pokusem satana zabránit Božímu lidu posledních dnů, aby rozpoznal nejen novodobý Řím, ale i to, jak je novodobý Řím utvářen. Nutnost rozpoznat prorocké charakteristiky spojené se spojením Organizace spojených národů, papežské moci a Spojených států má věčné důsledky.

V knize Daniel je zvláštní zkouška, která zdůrazňuje důležitost rozpoznání vztahů těchto tří mocností, a v knize Zjevení je další zvláštní zkouška, která zdůrazňuje tytéž body. Výraz „každodenní“ v knize Danielově chápal William Miller při svém studiu Druhé epištoly Tesalonickým jako pohanský Řím. Miller z popisu prorockého vztahu mezi pohanským Římem a papežským Římem v Druhé epištole Tesalonickým pochopil, že slovo „každodenní“ je symbolem pohanského Říma, a ohavnost zpusťování by tedy představovala papežský Řím.

Bodem, který však zdůrazňujeme, je to, že ve Druhém listu Tesalonickým je vztah mezi pohanským Římem a papežským Římem zasazen do takového kontextu, který učí, že jestliže a kdykoli neporozumíte vztahu těchto dvou mocností, upadnete do silného bludu a budete ztraceni pro věčnost.

Je to totéž varování šesté rány, kde se objevuje nejen drak, jímž byl v Druhém listu Tesalonickým pohanský Řím, a šelma, jíž byl v onom oddílu „člověk hříchu“, nýbrž v šestnácté kapitole také falešný prorok. Tento oddíl zdůrazňuje důležitost rozpoznání vztahu mocností, které tvoří trojnásobnou unii novodobého Říma, což je zároveň novodobý Babylón.

Spor o „každodenní“ se týká právě téhož sporu posledních dnů, avšak rozšiřuje jeho vymezení tím, že přidává důležitost porozumění vztahu mezi třemi mocnostmi, které tvoří moderní Řím. Odmítnout spatřit tuto pravdu znamená mít jako svou odplatu jistotu silného bludu.

V nynější polemice se ti, kdo ztotožňují Spojené státy s lupiči, zjevně nedokážou ani přiklonit k pochopení, proč by mělo záležet na tom, že Spojené státy jsou opakovaně znázorňovány jako podřízené papežské moci, spíše než jako sama papežská moc. Základní zdravý rozum rozpoznává, že moc, která řídí vztah v politice, dějinách, manželství a biblickém proroctví, je považována za hlavu, a právě hlava se vyvyšuje, aby ustanovila vidění, a potom padá.

Logika, která ztotožňuje Spojené státy s lupiči, není schopna vztáhnout dějiny, jež byly znázorněny a následně naplněny v letech 321 až 538. Symbol Spojených států musí nejprve odpadnout, než bude zjeven „člověk hříchu“. „Člověk hříchu“ je v posledních dnech zjeven znovu, a dříve než k tomu dojde, musí Spojené státy nejprve odpadnout.

Nedělní zákon ve Spojených státech neidentifikuje Spojené státy jako novodobý Řím; identifikuje, že nastala národní zkáza a že Spojené státy byly zcela odpojeny od spravedlnosti. Novodobým Římem, který se zjevuje, když Spojené státy při nedělním zákonu odpadají, je papežská moc, jež tehdy a tam právě dobyla svého spojence, falešného proroka.

„Každodenní“ v knize Daniel a jeho vztah k poselství Williama Millera, stejně jako význam toho, že Millerovo porozumění vycházelo z druhé kapitoly Druhé epištoly Tesalonickým, a varování, aby sis zachoval svůj oděv v šesté ráně, to vše označuje prvky oněch sporů, které se vztahují k nynějším otázkám.

Varování druhé kapitoly Druhé epištoly Tesalonickým pro poslední dny se týká skupiny, která ztotožňuje Spojené státy jako symbol, avšak odmítá se nechat vést světlem, jež pojednává o vztahu Spojených států k papežskému Římu. Tímto způsobem uvidí vztah nejen mezi papežským Římem a Spojenými státy, ale také Organizaci spojených národů, dračí moc ze šestnácté kapitoly Zjevení.

Stejně jako Uriah Smith, A. G. Daniells a W. W. Prescott, o nichž sestra Whiteová prohlásila, že nejsou schopni usuzovat od příčiny k následku, tak i ti, kdo se odmítají nechat vést směrem Božího prorockého slova v jeho rozvinutí vztahu těchto tří mocností v posledních dnech.

Stejně jako první, současný a Uriah Smithův spor, i spor o vzájemném vztahu tří mocností, jak jsou představeny ve Druhém listu Tesalonickém a v šesté ráně, projevuje soukromý výklad, který ukazuje na Spojené státy, avšak odmítá rozpoznat určitou prorockou charakteristiku Spojených států, která by odhalila jejich mylné pojetí a možná je přivedla ke světlu.

Po 11. září 2001 vznikl spor ohledně čtyř hmyzích pohrom v Joelovi. Pravdou je, že tento hmyz představoval postupný duchovní úpadek laodicejské církve adventistů sedmého dne zaváděním katolické a odpadlé protestantské teologie. Znovu platí, že správnou aplikací čtyř druhů hmyzu je Řím, avšak soukromý výklad tvrdil, že jím je islám, který je symbolem falešného proroka, a tudíž symbolem Spojených států. Řádek za řádkem, spory z dějin adventismu, jimiž jsme se právě zabývali, všechny vypovídají o téže pravdě.

Nesprávná strana na základě čtyř svědků ztotožňuje lupiče se Spojenými státy a na základě dvou svědků je porozumění nesprávné strany tomu, že Spojené státy jsou symbolem, mylné. Boží kandidáti posledních dnů na to, aby byli mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, nyní procházejí prorockou zkouškou. Není to zkouška, která se vykoná pouhým odevzdáním vašeho hlasu pro tuto či onu stranu. Je to zkouška, kterou lze skutečně správně projít jedině tehdy, jsou-li prorocká pravidla přesně uplatněna. Aby Lev z pokolení Judova probudil svůj lid posledních dnů k tomu, že nestudují dostatečně hluboce, dopustil, aby byly zavedeny hereze.

Skutečnost, že uvnitř tohoto hnutí povstalo kacířství, dokládá, že naše osobní způsobilost, pokud jde o pravidla prorockého výkladu, je slabší, než by měla být. Řím stanovuje vidění a vidění posledních dnů je závěrečný vzestup a pád krále severu. Tento „král“ je také „člověk hříchu“ a „člověk hříchu“ je „tajemství nepravosti“ a onen „bezzákonný“. Je antikristem, je znázorněn jako „lupiči z tvého lidu“ a je „hlavou“ novodobého Říma.

„Ti, kdo se ve svém chápání Slova dostávají do zmatku a nedokážou rozpoznat význam antikrista, se jistě postaví na stranu antikrista. Nyní není čas, abychom se připodobňovali světu. Daniel stojí ve svém úřadu a na svém místě. Proroctví Danielova i Janova mají být pochopena. Vykládají jedno druhé. Dávají světu pravdy, jimž by měl každý rozumět. Tato proroctví mají být svědectvím ve světě. Svým naplněním v těchto posledních dnech se sama vyloží.“ Kress Collection, 105.